ඒ සැඳෑ...

ඊ ඒ ඩෝසන් ප්‍රීති

අප දෙදෙනකුට පමණක්ම
හුදෙකලාවේ නිවැසිය හැකි
කුඩා රෙස්ටොරන්ටුවක්
තිබ්න ඒ සැඳෑවල

අත් වැසුම් පැළැඳි අත්
නෙක භෝජනාදිය පිරිනැමෙන
දියර ගැල්වූ මිහිරි
ඩෝනට්ටු දීසි මතු වෙන
අරුම පුදුම වේවැල් මේසය
දෙපස අපx මැද මල් පොකුරු
අහසේ සැඳෑව ලකුණු කර හිරු
බලා සිටියේ අප නැගිට යන තුරු

අප නැගිට ගිය පසු
හිරු ද බැස ගිය අයුරු පුදුමය...

බුදු පියාණනි,

ඈත දුර ගම් දනව් පසු කොට
ආමි, ඔබෙ සිරිපා වඳින්නට
මටත් අවසර බුදු පියාණෙනි,
ඔබේ සුමදුර බණ අසන්නට

කුහක මඳමාන ඊර්ශ්‍යා
පිරුණු මිනිසුන් සිත් සතන් තුල
ඔබේ සදහම් අමා වැස්සෙන්
ශැකිය ඒ මල දොවාලන්නට

මෙත් කරුණා මුදිතා දයාවෙන්
පිරී දිදුලන මුව කමලමත
නැගුණු මන්දස්මිතිය දුටුවෙමි
නිවී සැනහිණි දැවුණු මා සිත

ඉන්ද්‍රානි පෙරේරා
Mill Park, Victoria

සේපාලිකා මල

රාත්‍රියෙ පෙති ලිහී
රාත්‍රියෙහිම බිම වැටී
උදෑසන
සුවඳ පමණක් බෙදන
පුංචි සේපාලිකා මල...

අනියත සසර ගැන
ගැඹුරු වූ දහමක් දෙසන්නට
නුඹට හැකි නිසාවෙන්ම ද ලද්දේ
පුංචි සුදු පෙති වලට
පඬු පැහැයෙන්ම
මල් නටුව......?

විද්‍යානි මනතුංග

සහෝදරත්වය

අකලට පරව ගියමුත් ගෙයි මිනිපහණ
පියතුම හට යෝධ බල විය නුඹ දෙදෙන
සෝයුරු බැම්මෙ සවියෙන් අප වෙලාගෙන
පිපුනා අපිත් එක අත්තක මල් ලෙසින

කාලය පියැඹුවා, නෙතුපිය ගැටෙනා වේගෙන්
එක එක්කෙනා පිටවිය තම කුඩු සදන්.
ඉගිලී ගියත් කොතරම් දුරු රටක ඉඳන්
සෝයුරු බැම්ම බලවත් විය සැමැට හොරෙන්

දුක සැප බෙදා ගත්තේ අපි සැම එකට
කරදර පැමිණි විට සිටියේ අපි එකට,
සතුටත් අපි විඳින්නේ ඒ ලෙස එකට
එක් ඉත්තක පිපුණු මල් වාගේ යසට

පලමුව ඉපිද ඔහු ලොකු අයියා අපට
ඉන්පසු ඉපිද ඔහු පොඩි අයියා අපට
පියතුම දෙපස දෑ අග සව්වන් ලෙසට
නුඹලා දෙදෙනාම පියවරු විය අපට

මතු හැම බවයකම අප එකටම ඉපිද
මව් තුමියටත් වැඩි ආයුෂ ලැබී සොඳ
මව් පිය පරපුරෙන් අප ලද ගුණ සුවඳ
ලෝකය පුරා පතුරමු ඒ සතුට විඳ

මව්පිය පරපුරෙන් එන ගුණ සුවඳ අරන්
ඔපවත් කරමු ලොව දස දෙස හැකි පමණින්
සංසාරයේ හැම දුක් ගිනි නිමා කරන්
එකම බවයකදී අප සැම දකිමු නිවන්

අසෝකා දේවසුරේන්ද්‍ර
ලෝරියන්ට්* ප්‍රංශය.

ලුම්බිණි සියොත් කැළ
හාතිෂ අකලංක සිල්වා

වෙසක් පුන් පෝ දිනට පෙරදා රැයෙහි ලුම්බිණි විසල් උයනේ
උයන්පල්ලා පෙර නොදුටු දසුනකිය සල් තුරු අතර මැවුනේ
"කිමද සියොතුනි රැයෙහි කළබල?" පුදුමයෙනි ඔහු දෙතොල සැලුනේ
එයට පිළිතුරු බඳිනු පිණිසම එක මලින් තෙක් පෙරට පැමිණේ

"හිමි, සමාවුව මැනවි අප හට, නොදන්නෙමු රැය ආ වගක්
නුහුරු වූ මග ලකුණු සොයමින් පියා සැලුවෙමු බෝ දුරක්
භූමියට නැමි මෙතැන සල් ශාඛාව දෙස බලනුව මදක්
හෙට දිනේ එහි වේදනාවෙන් වෙලෙනු ඇත සියුමැලි අතක්"

"එවිට නොරිදෙනු පිණිස ඒ අත
ගැට සහිත වූ මේරළු මතුපිට
අපේ තුඩගින් සිනිඳු කරනට
මෙසේ අරගන්නෙමු තැනක්!"

boondi.lk

අපටත් අවුරුදු

මැන්ඩරින් ගහේ මල් පිපෙන කාලයට
මැග්පයි කලබලේ අවධිව බලන විට
නොනගතෙ නිමාවී හිරු පිබිදෙන සඳ
නැකතට ගෑස් ලිප ළ මෙලවීමට

ඩොලර් හයට මල් පොකුරක් මිලට අරන්
පහන් සුවඳ අහිමි බුදුට පුදසුනක්
පිටි දියකළ බාස්මතී කිරිබතත්
කඩෙන් ගත්ත කැවුම් මේසයට ගෙනත්

එස් එම් එස් එකෙන් හැමටම සුභපතලා
ඉන්ටනෙට්ටුවෙන් අවුරුදු සිරි බලලා
සාලෙට එකතුවී පවුලම ෆුට් බලලා
හද උණු වී ගලයි සඳ අහසට වැඩලා

අතුල විජේවික්‍රම

රතු සව්කොළ
විශ්ව හේවාවසම්

පහන් කරනු අටියෙන් සුවිසල් මැදුරු
අමුණා එකින් එක කපමින් බට පතුරු
පාමංකඩ කුණු ඇළ ළග පොඩි මිතුරු
නිමවයි කදිම අටපට්ටම් මෙන්ම තරු

අත වන වනා අඩ ගා මහතුන්ට ගරු
රථ නොනවතන සඳ පොඩි මුව විය අඳුරු
වැද හිරු තාප කකියන මුදු ගත ළදරු
හරි වේගයෙන් ආ රියකට විය ගොදුරු

වෙසක් සඳේ වැදුණත් උකු ලේ පොකුරු
සාධුකාර නවතා බැලූවේ කවුරු
රතු සව්කොළ අලවා කළ මල් තඹුරු
හතක් නෙවෙයි සීයක් පරවුණි සොඳුරු ...

මලක මහිම

රෑ පින්නේ
සඳ එළියෙන් මුළාවෙලා
සුදු මල් කැකුළු පිපේ
වියපත් වී අරුණෝදේ
සුවඳැති සුසුම් හෙලා
මිලිනව බිමට හැලේ

මන බැන්දත් දහසක් මල්
ආලින්දය සරසා
පාට සුවඳ දේව්ද සැමදා
දිනකදී ඉවත දමති
ජවන මල් කිනිති තබා

පෙම් බඳිනා වන බමරුන්
වෑහෙන පැණි හින්දා
ආල වඩා ඒව්ද සැමදා
උන්ද මියෙති පසුදිනකදී
අත්තටු බිමට හලා

ලලිත්
ලොකුකුරුප්පුආරච්චි

නො තෙත් හිත් මත කාසල් කඳුළු
මාලතී කල්පනා ඇම්බ්‍රෝස්

*"සුළු අසනීපයට කාසල් රෝහලට ඇතුළත් කළ ගැබිනි බිරිඳ රෝහලේ නොසැළකිල්ලෙන් මිය ගියා." තරුණ සැමියා වැළපෙයි. *පුවතක්*

සඳින් සඳ ගනිමි එන පෙර මග බලමි
ගිරෙන් ගිර නැගෙමි හිරු දැක නෙත් පියමි
නෙතින් නෙත දකිමි දෙනෙතින් වැළඳගමි
සිතින් දුක දරමි ප්‍රේමය උහුලගමි

විකල් සරතැසකි මතකය බිඳෙෂන ඉම
විතැන් වූ සිහින පමණක් ඉතිරි වුණ
වසන් වුනේ ඇයි ඔබ හද ගැඹුර මැන
විසංවාදයකි අප වෙන් කෙරුණු තැන

පඳුරු ලලා නැගි ජීවිත ළතැවිල්ල
සොඳුරු යමක් වී නම් ඔබෙ හසරැල්ල
සොඳුර අතැරී දා ඔබ මේ වෙදැගිල්ල
කඳුළු නොවෙයි මේ සයුරක වැළපිල්ල

කෙතක් වෙලා සෙනෙහස දුන් පිංකමට
කොතක් වෙලා ඔබ ඇති උස් දා ගැබක
සඳක් නැගී රැඳුණොත් කොත් කැරලි මත
සඳක් නොවෙයි ඒ මගෙ ගිනි ගැණුනු හිත

boondi.lk

විජය පුවත රාජාවලියෙන් ඉගෙන ගනිමු !!

(මෙය පොතේ ඇති සැටියෙන්ම ලියූවකි)

..... සිංහබා කුමාරයාට ජාතක කර සොළොස් වාරයක නිමුනු දරුවන් දෙතිස් දෙන්නකු වැදුවා හ.

ඉන් පළමුව උපන් පින්වත් කුමාරයා බිහිවුණු නැකත මුවසිරසේ නැකත ය. ගුරුගේ හෝරාවෙන් ගුරු දින මීන රාසියෙන් උපන් පින් බලයෙන් සිරිලක යකුන් වනසා රජකමට පැමිණෙන නිසා ඒ නුවර සත්සියයක් පිරිමින් විජය රජ උපන් දා උපන්හ යි දැන ගත යුතුයි.

ඒ සත් සියය පිරිවරා ගෙන එ නුවර සතහට කරන වද මෙතෙකැ යි කියනු බැරි නිසා සත හැම එක් ව සිංහබා රජහට කී විට "හිමි තොපගේ කුමාරයාත් ඔබ වහන්සේත් ඉඳිනු මිස අපි නොසිටිමුව" කී විට සිංහබා රජ විජය කුමාරයින්ඩ උදහස් ව අප තිලෝගුරු බුදුන් පිරිනිවන් පෑ පූ සත් වෙනි දින සිංහබා රජුගෙ පුත් විජය කුමාරයාට පිය රජු රොසින් එක දා උපන් සත් සිය යෝධ පිරිසත් නැවට දමා මූදට නංවා ඇරිය තැන නැව රුහුණු රට දෙසට ගොඩ බලා උන් විට එනුවර වාසින්ගේ උගහටින් සමන්ත කූට පර්වතය මහමූද මැද දී දැක්කා හ. අප ඉඳිනට දිවයිනකැයි සිතා ගෙන ගොඩකරේ දැක තම්මැන්නා තොටින් ගොඩ බැස නුග ගස සෙවණේ උන්නාහ.

එකලට යක් පියස් රකුසන් මිස පදවියක් සිරිලක නැත්තාහ. අප තිලෝගුරු බුදුන්ඩ පළමුව සිරිලක රාවණාගේ යුද්ධයෙන් පසු ව යකුන්ඩ අත ඇරී එක් දහස් අටසිය සූසාළිස් අවුරුද්දක් ගියාහ.

(ඉතිරි කොටස ලබන සඟරාවේ)

(රාජාවලියේ කතුවරයා කවරෙක් ද යන්න එලි දරව් වී නැත. එය කතුවරුන් කීප දෙනකුගේ විය හැකි යය් සමහරු සැක කරති. ගෛගර් මතය නම් එය එක් කෙනෙකුගේ බවය් - මෙහි බාසා විලාසය ගැන සිතන විට කතුවරයා කෙරෙහි අනුකම්පාවක් උපදී)

වි. ක. ධර්මබන්ධු